

Energispareaftale blev mødt af markant kritik

Efter et orienteringsmøde tyder meget på, at de danske fjernvarmeværker siger nej til det endelige aftaleudkast om fremtidens energispareaktiviteter.

ENERGIBESPARELSER

Af journalist Flemming Rasmussen,
Dansk Fjernvarme

De 48 danske varmeværker, der er omfattet af det endelige aftaleudkast til en udmøntning af den politiske aftale om fremtidens energispareindsats, var i begyndelsen af februar samlet til et møde på Munkebjerg Hotel ved Vejle. Til stede var også Peter Bach fra Energistyrelsen, der på Styrelsens vegne gjorde rede for det endelige aftaleudkast, værkerne var samlet for at diskutere.

Mødet bød på en livlig debat med mange kommentarer fra værker. Adskillige benyttede sig af chancen for at komme til orde, og over hele linjen gav de udtryk for, at den nuværende aftale hverken var realistisk, fornuftig eller gennemtænkt. Hans Høyrup, formand for Energi Randers, var en af kritikerne.

- I Randers åbnede vi faktisk det første energicenter i 1989, så det er absolut ikke sådan, at vi ikke vil være med til at gøre en indsats for at spare på energien. Tværtimod. Men denne aftale er udtryk for en umulig opgave, og i 2008 kommer vi til at konstatere, at det kunne vi ikke leve op til, forudså Hans Høyrup.

Besparelser hos slutbrugeren

Hans Høyrup og flere andre kritiserede desuden, at aftalen tager udgangspunkt i besparelser hos slutbrugerne - ikke i det samlede energiforbrug.

Det vil i praksis betyde, at det ikke gør nogen forskel, om et varmeværk sparer på brændslet eller forbedrer afkølingen på værket. Det tæller kun,

Alle 48 berørte værker var mødt op til møde på Munkebjerg Hotel ved Vejle for at diskutere det endelige aftaleudkast om fremtidens energispareaktiviteter. Foto: Flemming Rasmussen.

hvis der kan dokumenteres besparelser hjemme hos slutbrugeren, hvilket vil indebære, at der skal skabes besparelser inden for hjemmets fire vægge, hvor fjernvarmeværkerne ikke har mulighed for at gøre en forskel på egen hånd. Det er suverænt op til den enkelte forbruger, om vedkommende vil lytte til energirådgivningen og foretage en effektivisering i sit eget hjem, for eksempel ved at efterisolere eller skifte til energirigtige vinduer.

På den baggrund gav mange værker udtryk for, at de fandt det umuligt at leve op til kravene i aftalen.

- At nå målene ved hjælp af rådgivning alene er umuligt. Der skal penge til, så man kan købe sig til besparelser. Det er utænkeligt, at de 48 værker, der er til stede her, vil kunne leve bare nogenlunde op til denne aftale inden for budgetterne, konstaterede Ole Torp fra Aalborg Kommune,

Forsyningen. Han vurderede, at konsekvensen ville blive en 5-8 procents stigning i varmeprisen.

Samme melding kom fra både Aarhus og Odense.

- Vi kan ikke gennemføre det her uden eksempelvis at betale for isoleringsmateriale. Vi skal bruge mange flere penge, konstaterede Karsten Randrup, Århus Kommunale Værker.

- Det er et ufærdigt udkast. Det er for dyrt og for dårligt, og det kan vi på ingen måde gå hjem og anbefale, konstaterede Jan Strømvig fra Odense Kommunale Fjernvarmeforsyning.

Urimelig konkurrence

Aftalen betyder, at alle må rådgive alle om alt. Det indebærer for eksempel, at et fjernvarmeselskab i Sønderjylland i princippet kan rådgive en nordsjællandsk familie om at skifte ruderne ud. Til gengæld må de store el- og

gasselskaber også rådgive om fjernvarme. Flere af de tilstedeværende værker kritiserede, at aftalen dermed skaber ulige konkurrence mellem fjernvarmeværker og el- og gasselskaber, fordi fjernvarmeværkerne virker under hvile-i-sig-selv princippet, og de store el- og gasselskaber fungerer på kommercielle vilkår.

En af kritikerne var Ole Torp fra Aalborg Kommune, Forsyningen, der på vegne af Fjernvarmens Samarbejdsorgan fremlagde en række synspunkter på energispareaftalen.

- Konkurrencesituationen er et kæmpe problem. De store el- og gasselskaber vil gå efter at være landsdækkende og tage de største kunder og de lukrative besparelser, blandt andet i boligernes klimaskærm, konkluderede Ole Torp.

Direktør for Fredericia Fjernvarme, Carl Hellmers, forudså også problemer med ordningen.

- Det er sandsynligt, at besparel-

serne bedst kan opnås uden for mit fjernvarmeområde. Men hvordan skal jeg overbevise forbrugere i Fredericia om, at deres penge bør gå til forbedringer i Vestjylland?, spurgte han.

Hvad med 2006?

Der er i aftalen lagt op til, at det selskab, der sikrer en energibesparelse hos en slutbruger, får besparelsen godskrevet hos Energistyrelsen og dermed er et skridt nærmere sit mål.

Flere værker pegede på svagheder ved den model. Især fandt værkerne det meget uklart, hvordan man vil afgøre, hvem der kan "tage æren" for en besparelse". Flere påpegede desuden risikoen for dobbeltposterings.

- Kravene i aftalen svarer til, at vi i København skal have efterisoleret 25.000-30.000 huse, og den betyder, at man samtidig skal tjekke os for dobbeltposterings. Elselskaberne vil jo helt oplagt gå efter de samme besparelser. Jeg håber min kommentar antyder, hvor svært realiserbart

det her er, sagde Astrid Birnbaum fra Københavns Energi.

Ole Torp pegede desuden på, at aftalen i princippet skal gælde allerede fra 2006, som vi som bekendt allerede er godt i gang med. Dette faktum, mente han, gjorde aftalen endnu mere umulig at leve op til.

- Hvordan skal vi nå at leve op til målene i 2006? Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre – vi starter håbløst bagefter. Det betyder i praksis, at vi skal nå en halv gang mere i årene 2007 og 2008, konstaterede han.

Selvom værkerne kritiserede det endelige aftaleudkast, udtrykte de stor vilje til både at spare på energien og til at indgå en aftale med myndighederne omkring energibesparelser. Flere understregede dog, at en aftale bør tage højde for de særlige vilkår, der gælder for fjernvarmesektoren.

fr@danskjernvarme.dk